

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. P. i M. P.1.**

oskarżonych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 lutego 2024 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w Łukowie

o przekazanie sprawy II K 444/23 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2024 r., II K 444/23, Sąd Rejonowy w Łukowie zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości wskazując, że wszyscy sędziowie Sądu właściwego, poza sędzią będącym autorem wystąpienia, zostali wyłączeni od udziału w sprawie, zaś sędzia, któremu sprawę przydzielono jest cywilistą, a jego obciążenie pracą (liczba spraw w referacie, liczba uzasadnień orzeczeń, oczekujących na sporządzenie, a także brak możliwości korzystania z pomocy asystenta) pociągają za sobą zagrożenie dla rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy w rozsądnym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosowanie instytucji z art. 37 k.p.k. pozostaje w sprzeczności z gwarancyjną funkcją przepisów o właściwości miejscowej sądu, zatem winno być ograniczone

tylko do takich sytuacji, w których występuje realne zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Dobrem takim jest niewątpliwie rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie, co jasno wynika z art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednak, że problemy organizacyjne sądu właściwego do rozpoznania sprawy, nie powinny uzasadniać korzystania z omawianej instytucji.

Akt oskarżenia w tej stosunkowo nieskomplikowanej sprawie karnej wpłynął do Sądu Rejonowego w Łukowie 16 września 2021 r. Po uporaniu się z kwestiami procesowymi związanym z wyłączaniem kolejnych sędziów, którym sprawę przydzielano, wyrok w pierwszej instancji zapadł 20 stycznia 2023 r. Orzeczenie to uchylone zostało wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z 15 czerwca 2023 r., a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie. Sprawę obecnemu sędziemu referentów przydzielono zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2023 r. Do czasu wystąpienia do Sądu Najwyższego, a więc wydania postanowienia z dnia 12 stycznia 2024 r., w sprawie, poza zwróceniem się o informację do Krajowego Rejestru Karnego oraz o wywiady policyjne, które sporządzono 10 sierpnia 2023 r., nie podjęto żadnych czynności procesowych. Zwłoki tej nie uzasadniają okoliczności podane w wystąpieniu Sądu, tj. przeszło 1000 spraw w referacie sędziego, konieczność sporządzenia znaczącej liczby uzasadnień wydanych orzeczeń i brak możliwości korzystania z pomocy asystenta. O ile tłumaczyć mogą one samego sędziego, to nie usprawiedliwiają zaniechań tych, którzy odpowiadają za organizację wymiaru sprawiedliwości. Państwo, poprzez swoje organy, ma obowiązek zapewnienia należytego funkcjonowania władzy sądowniczej, także w aspekcie zagwarantowania możliwości rozstrzygania spraw w rozsądnym terminie. W realizacji tego obowiązku nie może zastępować tych organów Sąd Najwyższy poprzez korzystanie z wyjątkowej regulacji zawartej w art. 37 k.p.k. W ocenie Sądu Najwyższego, przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, doprowadziłoby do zwiększenia opóźnienia w jej rozpoznaniu i w istocie zagroziłoby dobru wymiaru sprawiedliwości. Uniknięcie takiego zagrożenia winno wiązać się z podjęciem przez kierownictwo Sądu właściwego działań organizacyjnych, umożliwiających temu Sądowi szybkie i sprawne rozpoznania sprawy.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ał]